

ikke var hans område. Erstatningsansvarsloven var ligesom ikke rigtig ministerens område.

Men sådan som jeg husker ministerens tale, så konstaterede man i 1994, at det var et defekt produkt, der blev anvendt. Og nu siger ministeren om den konkrete sag, at det bare var, fordi man brugte for meget. Mener ministeren, hvis vi nu i år 2010 bliver udsat for en civilretssag, hvor der anvendes et produkt, som viser sig efterfølgende at give alvorlige bivirkninger for folk, at man så fra regeringens side, fra Miljøministeriets side intet ansvar har? Er det i virkeligheden fuldstændig ligegyldigt, at vi har tilsynsmyndigheder på det her område, for staten har ikke noget ansvar? Er det dét, ministeren har draget af konklusion på det her område?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes i hvert fald ikke, man gør sig store anstrengelser for at høre, hvad det er, miljøministeren siger. For jeg har sagt igen, at det her er produktansvarslovgivning. Og det er nu engang sådan, at de mennesker, der markedsfører og producerer det her, også står til ansvar for det.

Jeg har sagt igen og igen, at med hensyn til den kemikalielovgivning, der kommer på REACH, ønsker vi, at der skal præciseres og strammes langt kraftigere op end i det forslag, og det arbejder vi for. Så alt, hvad der bærer i den retning, er det, man ved den danske regering arbejder for.

Og så vil jeg blot sige, at det jo virkelig er store problemer, de her mennesker er kommet ud i, og de løses ikke ved, at man kun kan gå ind og sige, at man forholder sig til en enkelt del.

Derfor er det, jeg siger, at i de forhold, hvor vi kan gå ind og gøre noget, der gør vi det. Jeg fortsætter stadig væk med at have den dialog med de folk, for det tror jeg er meget klogt, også fordi jeg på regeringens vegne selvfølgelig ønsker at sætte fokus på det her tema også ude i befolkningen. Det var i den forbindelse, jeg roste SF. Jeg sagde ikke noget om lovforslaget eller beslutningsforslaget. Jeg sagde bare, at den fokus, der er kommet ud af det, synes jeg er godt for os alle, for det trænger man til i denne sag.

Men er der direkte spørgsmål omkring erstatning, har vi ikke sagt, at vi vil begynde og lave en erstatning nu, for der kører nogle retssager, og dem afventer vi. Men de andre forhold, jeg har nævnt, er dem, som jeg har redegjort for.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Christian Lund Jepsen.

Christian Lund Jepsen (V):

Rentolinsagen er en trist sag med mange tabere. En importør uden moral er årsag til, at mennesker er blevet syge; og at de står med uoverskuelige økonomiske problemer, som endnu ikke er løst.

Jeg er fuldt ud klar over, at de mennesker, som er i gang med et retligt efterspil efter at have brugt Rentolin, er i en meget beklagelig situation, og jeg ville ønske, at vi kunne have fundet en enkel måde at hjælpe dem på, uden at det ville få videre konsekvenser i andre situationer.

Venstre kan imidlertid ikke støtte SF's beslutningsforslag. Vi mener, det vil kortslutte retssystemet, hvis staten på den måde går ind omkring verserende retlige tvister. Staten skal ikke indirekte eller direkte påtage sig et produktansvar. Det er generelt producenter og importører, som er ansvarlige for de produkter, de sætter i handelen, og de er omfattet af produktansvarsloven. Det gælder også i den her sag, og importøren blev jo også dømt i en civilretssag i 1994. Desværre er importøren gået konkurs og forsvundet ud af landet, og derved er vi ude i en sag om mellemhandleransvar.

Jeg håber, at sagerne finder en afslutning inden for overskuelig tid. Det er væsentligt, for at borgerne skal have tillid til, at erstatningsansvarssystemet fungerer. Men vi er jo nødt til at afvente EF-Domstolens afgørelse vedrørende mellemhandleransvar.

Som vi ser sagen, har staten ikke pådraget sig et ansvar, men vi ser frem til, at kammeradvokaten vil vurdere dette spørgsmål igen.

Selvfølgelig ville det have været bedst, hvis Rentolin var blevet forbudt til indendørs brug allerede i 1989, men vi finder ikke, at staten, sådan som det ser ud nu, har pådraget sig et ansvar, fordi en medarbejder ved Statens Byggeforskningsinstitut gør importøren opmærksom på den forkerte brug. Såfremt kammeradvokaten skulle komme frem til, at staten kan have et juridisk medansvar, må vi naturligvis se på sagen igen.

Når man læser den markedsføring, som importøren af Rentolin foretog, kan jeg godt forstå, at de ramte mener, at det må have konsekvenser. Det er simpelt hen et eksempel på helt uansvarlig og helt uanstændig markedsføring.